

عنوان مقاله:

معماری زمین پناه مسیری به سمت معماری پایدار به ویژه در اقلیم گرم و خشک

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین مدی - استادیار گروه معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

الهام جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری

خلاصه مقاله:

امروزه «با» توجه «به» وجود مسایلی همچون بحران انرژی، آلودگیهای زیست محیطی و نیز افزایش تقاضای مسکن ناشی از رشد مداوم جمعیت در جهان «،» راهحلهای نوآورانه مانند ساختمانهای زیرزمینی یا زمین پناه میتواند به عنوان جایگزینی مناسب برای ساختمانهای روزمینی در راستای کاهش نیاز ساختمان به انرژی، کاهش استفاده از زمین و مسایل اقلیمی مورد توجه قرار گیرد. پناه بردن به دل زمین و استفاده از خاصیت حرارتی خاک، یکی از راهبردهایی است که در گذشته نیز مورد استفاده قرار میگرفته است. پژوهش حاضر بر آن است ضمن معرفی بناهای زمین پناه و چگونگی عملکرد انواع مختلف آن، به بیان مزایای اکولوژیکی و نیز امکان پیشساخته سازی این ساختمانها به ویژه در اقلیم گرم و خشک پردازد. سولاتی که در این پژوهش مطرح است: وجود گیاهان یا به عبارتی کاشت گیاه در این ساختمانها چه تاثیراتی میتواند داشته باشد چگونه میتوان به بهره وری هر چه بیشتر این ساختمانها افزود روش تحقیق در این پژوهش کیفی بوده و برای به دست آوردن نتایج مطلوب در این مقاله و ارایه پاسخ مناسب به سوالهای فوق از تحقیق کتابخانهای اعم از کتاب، رساله، مقالات و سایتها استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

زمین پناه، خاک، پایداری، پیشساخته سازی، اقلیم گرم و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/804660>

